

Drdloviňy 5

aneb noviny Drdlovic rodiny listopad, prosinec číslo 5

První rodinná zabijačka ve Skalici

Tento významný kulturní počin pro nás připravila Myš. Na 23. října, určené datum vepřích hodů, jsme byli velmi zvědaví a též jsme se velmi těšili, neboť to tu ještě skutečně nebylo. Akce měla zajímavou už i předehru, neboť den před avízovanou žranicí tři se zvaných hostů včetně hlavního aktéra (pozor, nikoliv čuníka, alebrž mamky ☺) postihla jakási kolika provázená vydatnými žaludečními jakož i stěvnými obtížemi. Naštěstí to byla jen nějaká rychlovka, takže v den Z (jako

zabijačka) jsme už byli celkem ok. Do Skalice jsme se dopravili v dopoledních hodinách a shledali, že vepř již to má za sebou. Já ani Standa jsme dosud na zabijačce nebyli, takže pro nás bylo zajímavé sledovat, co vše se musí udělat, než se maso dostane na stůl. Standa se účastnil též aktivně, pomáhal řezat, prát střeva, fungoval jako spojka a vůbec dost toho udělal. Nejvíce se mu ale líbilo poplácávání prasečí kýty a pusinkování prasečí hlavy, za což si ode mě vysloužil líbací embargo☺. Celkově byla ta porážka vlastně dost nechutná, ty střeva, průdušnice a tak, ale fakt zajímavá, z takového jako vzdělávacího pohledu, bylo vidět uložení orgánů, které se dost podobá lidskému, takže to bylo i něco pro poučení.

Ve druhé části dne pak začala masová žranice ve velkém stylu, kde si konečně přišla na své též rodinka Turlandů. Do toho všeho ospale mžourala Jana, která noc předtím kalila na Lukově☺.

Udělalí jsme si též exkurzi do chlívků plných vepřů, kde se (kromě dětí) líbilo zejména Standovi a Janě, no jo, byli tam mezi svýma, cha, cha☺ Ale né, je

Stručně z domova a okolí

- Nějaký skunk nám ukradl stěrače z oktávky. Standa tuto historku vykládal šéfovi, který se ukázal jako grand a stal se dobrovolně částečným sponzorem stěračů nových.
- Díky ochotným hlídačkám Aleně a mamce jsem se mohla zúčastnit kumulovaných narozenin dvou kamarádek z práce. Oslava byla luxus, parádně jsem se pobavila, sežrala *nechutné* množství *chutných* zákusků☺ a poznala dva nové členy našeho pracovního kolektivu (oslava se konala u nás ve výzkumáku). Tak se mi přítomná společnost líbila, že se skoro těším do práce!
- 12.11. dovršil Adámek čtvrt roku. Toto významné jubileum oslavil ukrutným celoodpoledním řevem☺ Nicméně blahopřejeme!
- Navštívili jsme silně sympatickou rodinu Janíčkovu z Ořechova. Na návštěvě se nám velmi líbilo. Z domu plného milých lidí a tvořivé atmosféry se nám ani nechtělo odcházet.
- Standa se dal na sport. Poté, co e zúčastnil lekce spinningu, rozhodl se vyzkoušet taky squosh. Tento se mu tak zalíbil, že projevil přání být k vánocům obdarován squoshovou raketou. Jeho zájem o hru dokazuje též to, že se nyní sportovně vyžívá každý týden!
- Strávili jsme nádherný rozzářený den na Vysočině. S rodinou Bačovskou jsme si nejen příjemně popovídali, ale stihli jsme si též udělat výlet do lesa. Nejlepší byl ovšem zas Lukin. Když se mu ztratil z dohledu kočárek s Elen, prohlásil: Kde je malej *jelen*? ☺
- Jeli jsme dát s Alenou a dětmi opět zvířátkům kaštany. Tentokrát se mi je sice podařilo nabalit s sebou, ale zas jsme je pro změnu zapomněli vyložit v lese☺ Takže jsou zas doma...

fakt, že třistakilový vepř byl fakt něco, co se nevidí na každém rohu... Zkrátka jsme se pobavili, výborně najedli a vypadá to, že možná za rok můžem čekat reprízu. Myši srdečně děkujeme.

REPORTÁŽ Z VELKÉ PODZIMNÍ ADVENTURY

Hry se nakonec zúčastnili Standa, Jana, Myš, Renek, Dáša a Hroch, kteří vytvořili výborný tým. Náročné hlavolamy a šifry řešili jako nic a postupně skládali střípky tajemného příběhu. Závěr hry dovedl soutěžící do sklepa, kde museli najít a pohřbít ostatky dávno zemřelého člověka. Vše se odehrávalo pouze za osvětlení svíčkami, což zvyšovalo napětí a tajemnost dušičkového příběhu. K odlehčení napětí došlo při

skládání oslavné ódy na autorku hry, tuto povedenou báseň rovněž níže otiskujeme. Nyní pár citovaných dojmů hráčů: *Martina připravila skvělou dušičkovou atmosféru korunovanou hrůzoplňnou výpravou do sklepa. Zaváhal, kdo za duchy se s námi nevydal,* napsal do kroniky Renek...*Měli jsme plnit úkoly, které přes naše obavy nebyly až tak těžké. Trochu jsme se báli, když jsme ve sklepe četli o Seamusovi,*

který vykrádal hroby, až se jedné větrné noci za ním zaklaply dveře hrobky, přidala svůj zápis Jana. *Musím konstatovat, že intelektuální úroveň hráčů byla nad očekávání vysoká,* nechala se slyšet autorka hry. *Příště budu muset s hádankami přitvrdit.* Vůbec totiž nedošlo na vykupovací kuriozní úkoly, které byly připraveny pro případ, že si soutěžící se zadanou hádankou či hlavolamem neporadí.

Oslavná óda na autorku podzimní adventury ☺

Autoři: Dáša, Standa, Renek, Myš, Hroch

V neděli po dušičkách
Sešli jsme se při svíčkách.
Byla nás tu sedma,
Jedna z nás je vědma.
Prošli jsme pár destinací,
Získali dost informací.
Mart'a se nám věnovala,
odpovědi schvalovala.
Skvělou soutěž stvořila,
Mozky nám zavařila
Sčítali jsme koule krychle,
Zvládli jsme to všechno rychle.
Mart'a se moc snažila,
byla nás však přesila.
Do sklepa jsme spolu zašli,
hrstku kostí jsme tam našli.
Ostatky jsme pohřbili,
Vůbec jsme se nebáli.
Svíčky jsme si všichni vzali,
Duchy jsme tím odehnali.
V upomínku karty máme,
Na Vlnkách si zamlsáme
A Martinu uctíváme!

LUKÁŠ SLAVÍ UŽ 2 ROKY!!!

Ani jsme nestačili mrknout a Lukin už má dva roky! Protože je nás hodně a při Standově oslavě se navíc projevila zřejmá nekompatibilita Bukalovic psa Bobeše a Vojty☺, rozhodli jsem se oslavit narozeniny dvoufázově. Nakonec to ještě dopadlo trojfázově, protože přišli popřát též děda Tonda s tetou Hanou ze Suchého. Posledně jmenovaní přišli jako první, s traktorem, drbátkem a lahodným dortem se dvěma rachejtlemi. Bylo to moc příjemné a traktor, rachejtle a zejména ovšem dort se velmi ujaly (Lukáš na dort vykulil oči a prý že: já to budu olízat!). Druhá fáze oslav probíhala ve Slatině, kde jsme se sešli v hojném počtu. Kromě naší rodinky přišli poblahopřát též Bukalovi, Liba, Dáša a Šárka s Pavlem a Filípkem. Lukáš byl velmi spokojený a my s ním. Nakonec jsme jeho narozeniny oslavili ještě s Myší, Turlandáky a babičkou a dědou Volnými, což bylo taky moc příjemné. Letos si zkrátka Lukin narozeniny užil ve velkém.

Významné dny v prosinci:

- 19.12.** narozeniny Kateřina Turlandová, 3 roky
- 20.12.** svátek Dáša
- 24.12.** svátek Adámek

TRAPASY A VESELOSTI

Jak jsem měla o kolečko míň ☺

Tato veselá historka se nám stala jednou po cestě z čajovny od Liby. Jelikož jsme ještě nemuseli spěchat, rozhodla jsem se cestu domů zpestřit mírnou oklikou. Po Skřivanově jsme se pustili dolů a motali se tam těmi dolními uličkami. Všechno bylo tak příjemné, Lukin okukoval veškeré větráky a Adámek spinkal... Vyjímečné *bezřeví* byl hotový balzám, což jsem si patřičně vychutnávala. No bylo to až podezřelé, ten klid a jak vše klapě☺, mohla jsem tušit, že se něco přižene a taky že jo. V nestřeženém okamžiku se mi uvolnila spona držící kolečko Adamova kočárku a toto se začalo kutálet pryč. To by nebylo nijak hrozné, občas se mi to stane, když se spona trochu vyklechtá. Jenže to vykutálené kolečko se rozhodlo vydat směrem k nedalekému sklepnímu okénku. No že jedna z jeho tří tabulek byla rozbitá, to jistě už nemusím dodávat. Vytřeštěně jsem na kolo zírala a snažila se odhadnout, zda mu bude stačit energie až na dojezd ke zmiňovanému otvoru do sklepních útrob. Nešlo prostě skočit po kolečku, protože kočáru pro dosažení stability zbylé tři kola nestačí, to už jsem měla tu čest zjis-

Adamovo okénko

- Adam má už čtvrt roku.
- Otočí se na bok a taky z bříška na záda.
- Všechno si prohlíží, když mu dáme do ruky hračku, kouká na ni a mává s ní.
- Na tříměsíční prohlídce vážil 7,15 kg a měřil 62,5 cm. Byli jsme paní doktorkou a sestřičkou velmi pochváleni☺
- Krásně pase koně. Hlavu udrží nahoře několik minut.
- Adam taky absolvoval první očkování. Řval jak tygr! Ale jinak OK.

Nominace na Zlatého Drdloně zima 2005 !!!

Hlasujte prosím! Stejně jako posledně má každý 2 hlasy, které může dát různým osobám. Svě hlasy prosím odevzdejte šéfredaktorce.

Nominování tedy jsou:

Martina Drdlová za porod Adama – *nominuje Standa*

Jana Slaběňáková za odvahu při řešení osobního života – *nominuje Martina*

Martina Drdlová za příkladnou péči o děti a manžela a zabezpečení sociálního života rodiny – *nominuje Standa*

Myš za čilé šuchtání – *nominuje Jana*

Martina Drdlová za skvělou hru při svíčkách – *nominuje Jana*

Jana Slaběňáková alias Myš – za vybojování tuhé války o výměnu radiátoru s Bytasenem – *nominuje Martina*

tit při jiné příležitosti☺ Učinila jsem ještě pokus o záchranu kolečka prostřednictvím Lukina. Přes celou ulici jsem hulákala Lukiné, chyť honém to kolečkóó a divoce gestikulovala. Lukin na mě značně nechápavě hleděl a pak se začal řehtat, asi se mu mé řevem ozvláštněné poskakování líbilo. Kolečku energie stačila a hladce vplulo do sklepa. Opřela jsem kočár o škrabku na boty a začala ohledávat místo činu. Abych mohla zjistit kolečka osud, musela jsem si kleknout a strčit hlavu do toho rozbitého okénka. Trvalo to dost dlouho, než jsem se rozkoukala ve zšeřelém sklepe, asi na mě teda musel být pohled, ale co jsem zjistila mě docela potěšilo – vypadalo to, že kolo nespadlo do něčí sklepní kóje, nýbrž že zůstalo ve společných prostorách. Dům pochopitelně zavřený, musela jsem zvonit a škemrat o otevření vstupních dveří...Kdosi mě po táhlém vykuktání mé historky sprostě práskl telefonem, asi si myslel, že si dělám srandu.☺ Nakonec mě zachránil jakýsi děda-přišel otevřít a jak mě tam viděl s dětmi, dokonce se nabídl, že záchranu kolečka ze sklepních spárů provede za mě. Trvalo to

teda dost dlouho, už jsem se začínala bát, zda nebudu muset zachraňovat kromě kolečka i toho dě-

du☺. Během čekací doby se vzbudil a rozeřval Adámek a nudící se Lukáš se stihl vyválet v kaluži a pomočit se, no paráda. Děda se asi po dvaceti minutách (fakt nevím, co tam tak dlouho dělal, asi zabloudil☺) vyšoural naštěstí i s kolečkem a my mohli valit domů. Takže happyend☺!

JAK BYL LUKIN V KINĚ

U příležitosti večerníkových čtyřicátin vysílalo kino Scala pásmo večerníčků, na které byl Lukin pozván tetou Janou. Redakci se podařilo získat exkluzivní reportáž přímo od samotné tety Jany, kterou bez úprav otiskujeme:

Návštěva kina byla takováto: rychlý přesun bus+šalina ke kinu. Ještě, že jsme šli fakt tak brzy – lístky na 10:30 už v 10 nebyly. Já čekala ještě na Rogera a pak jsme po jisté prodlevě zasedli na **lát-kové** sedačky. V tom spěchu jsem již bohužel nedala pod Lukáška ručník. Před kinem mě jasně přesvědčoval 2x, když jsem ho vysvlékla nad kanálem, že „nemá žádný čurání“. No budiž. Pak se již roztáhla opona a přišli večerníčky – Rumcajs, Víla Amálka, Maxipes Fík, Křemílek a Vochoomúrka a mezitím králíci Bob s Bobkem. Ti sklidili největší úspěch. Lukášek se ale začal najednou nějak divně ošívát. Říkala jsem si, že se už asi nudí. Jenže pak prohlásil: „Bolí to“ a mě bylo jasné, že je pochcán! „Krucipísek, co s tím? No naštěstí už to bude končit“ řekla jsem. Pak jsme rychle prchnuli z místa činu. Ještě na WC a rychle převléct. I tak jsme z kina šli jako poslední. Pan klíčník řekl: To je ale hodný kluk. Chachá!

LUKÁŠKOVĚ KĚŇKĚ

- Lukin skládá puzzle už úplně sám.
- Umí až asi na tři písmenka celou abecedu.
- Zpívá celé sloky písniček, umí několik básniček zpaměti a sám.
- Lukinovy šplechty jsou čím dál lepší. Onehdá jsem si pracně na hlavu naaranžovala šátek a připadala jsem si jako děsně šik. Lukáš se na mě podíval a prý: maminko, co to máš na hlavě? Sundej si to! Já na to: a proč? A Lukáš odvětil: protože ti to, mámo, nesluší! ☺

PŘEDVÁNOČNÍ TRIČKOVÉ

Letos jsem se rozhodla vylepšit předvánoční rozpočet výrobou a následně prodejem batikovaných triček. Za zkoušku nic nedám, řekla jsem si a jala se tvořit. Nejprve jsem zamořila byt savem při zdobení trik odbarvovací technikou. No puch to byl děsný (ovšem nic proti oděru vytvořeném

později čištěním koberce, kdy jsme po mokřém čištění savem týden větrali a nakonec jsme to stejně museli vyčistit ještě jednou normálním přípravkem, abychom to aspoň trochu odsmradili☺, výsledek ale pěkný. Další trika pak vznikla klasickou batikou s barvami Duha. Trika se

ŠÍLENSTVÍ

vcelku zdařila, takže jsem se odvážila je nabídnout na jarmark v Klokánkovi. Zbylé exempláře pak odvezla Pavla na prodejní výstavu. Nazpět jsem dostala pouze dva kousky! Celková bilance je tedy letos 16 prodaných trik a na nějaký ten dárek je hnedle vyděláno☺!

Inzerce:

- Prodám za rozumnou cenu produkty domácí zabijačky. ☺ Myš. Zn: vepřové už mi leze i ušima!

UZENÍ S DOHROU

Říjnová zabíjačka nás provází i v listopadu. Část masa se totiž rozhodli Myš s Ivanem zakonzervovat uzením. Na jednu neděli tedy Ivan zapůjčil na přehradě udírnu a jal se udit. Vybaven praxí ze Svobodáku udil jak profík.

Vše šlo super až do doby odjezdu. Při popojíždění s dodávkou totiž zjistil, že nečekaná sněhová kalamita mu znemožňuje nutný výjezd do přílehlého kopečka. Prostě tam uvízl. Vzhledem k pokročilé noční hodině (cca 22 hod) nebyla šance na odchyt nějaké pomoci příliš vysoká. Ivan

vyslal sos myši, a ta se – jelikož našťestí ještě nespal – obrátila na Standu. Tento vybaven zimními pneumatikami vyrazil s Myší temnou nocí na záchrannou akci. Ivana se jim podařilo vytáhnout, vyjeli asi o 80 metrů dál. V této chvíli se hodí ocitovat Standu: *Bylo zdánlivě hotovo, ale ukázalo se, že opravdu jen zdánlivě. Ukázalo se totiž, že je ještě potřeba naložit asi metrů dřeva, několik hrnců, masíčko z udírny a několik kilometrů prodlužek. Samozřejmě ještě všechno nachystat. Tak se to vyprošťování trochu protáhlo, jak se to všechno nosilo k autu o těch 80 metrů dál* ☺ Standa si za své služby vysloužil uzené a nechal se slyšet, že je fakt super!!!

MIKULÁŠ A JEHO PARTA NA ERBENCE

Dobrotivý biskup se dostavil na Erbenku s jednodenním zpožděním, tedy 6.12. (asi příliš mnoho pracovních povinností, no☺) ale o to s větší parádou a doplněn na plný počet zlatovlasým fešným andělem a luxusním čertem☺ Děti se trochu bály, z Katky a Lukina se nepodařilo vydolovat žádnou báseň ani píseň, nakonec jsme je museli přemlouvat, aby si vůbec došli pro ponožku s dárky. Ale celé trio bylo super! Na závěr je tu kvíz pro vás: Kdo se takto úspěšně zhostil rolí Mikuláše, anděla a čerta?

nakonec usadil u hračky, kde pořád dokola jak u blbejch rotovali tučňáci nahoru a sjížděli po klouzačce dolů...no fakt na to hleděl skoro třičtvrtě hodiny...a Šárinka si zas pouštěla pořád dokola demo na klávesách – Ó Zuzanóóó, Zuzanóóó mám tě rád se mi zarylo po půlhodině nepřetržitého poslechu do hlavy tak, že mi to v ní dunělo ještě půl dne☺

- Na návštěvu přišla Hanka s Adrianem. Kluci se bavili seznáčně-asi tak půl hodiny. Pak se prali se o hračky, přičemž Adrian byl chudák věkově dost znevýhodněn. Poté co byl v zápalu boje postupně praštěn klavírkem, traktorem a pitíčkem, zavelela Hanka raději k odchodu☺
- Proběhla příjemná vánoční besídka u Renka. Účast byla hojná a zábava skvělá. Doufám, že příští rok se mi též dostane pozvání a budu se moci zdržet déle, neboť na Svitavském nábřeží to prostě žilo a bylo tam moc příjemně.
- Standa zmobilizoval zbytky svých sil a před vánoci složil téměř všechny zkoušky tohoto semestru na PEF! Na leden mu zbývá pouze jedna. Klepeme na rameno a gratulujeme☺

STRÍPKY NA ZÁVĚR

- S tetou Janou jsme byli na výletě v Ořešíně. Konečně se nám podařilo udat ty kaštiny pro zvířátka☺
- Zúčastnili jsme se příjemné oslavy narozenin Aleny. Bylo příjemně, děti nezlobily, dostavila se též správná dvojka Liba a Honza, která společnost sympaticky oživila. Těšíme se na příště!
- Byli jsme pouštět draka. Drak létal, což ušetřilo Standovi námahu spojenou s jeho rozdupáním☺. Lukin byl z toho úplně na větvi, že ho mohl pouštět. Prý: já mám draka na vodítku!
- Navštívili jsme Darju a Šárinku. Děti si krásně hráli. Chtěli jsme je zabavit všelijakými intelektuálními zábavami ve stylu puzzle a pexesa, ale Lukáš se

Drdloviňy

čtení pro vás. Vychází nepravidelně, když je čas a je co psát. Toto číslo vyšlo v říjnu 2005 v nákladu 5 výtisků.

Redakce se těší na vaše připomínky, podněty a náměty. Můžete též dodat své reportáže. Nábor inzerce (zcela zdarma!) u šéfredaktorky na tel: 608 620 953.

Šéfredaktorka: Martina Drdlová, Technická podpora Stanislav Drdla, Hlavní inspirace: Lukáš Drdla, Adam Drdla

